

КАЗУС № 5

На 28.05.2012г. Трайко Семов, на 13 години се намирал в училище в гр.С., където бил на изпит. Около 11,45 часа момчето излязло от двора на училището и се отправило към дома си. Тогава, от намиращи се пред блока храсти и дървета, внезапно изскочил Галин Петров и сграбчил Семов отзад. Притиснал го за ръцете, за да не може да ги мърда и принудително го отвел до лек автомобил, паркиран от другата страна на улицата. Автомобилът бил с отворен багажник, а зад него пред стоповете се намирали Александър Александров и Стоян Петков. Когато доближили до автомобила, Александров отворил дясната врата, при което Семов бил вкаран вътре на задната седалка от Петров, който също седнал до него. На предните седалки седнали Александров и Петков и колата потеглила. Семов бил натиснат надолу с лакътя на седящия до него. Пътували доста време и Семов бил отведен в къща в съседния гр. П. Там детето било завързано на стол, с качулка през очите, за да не може да вижда

Междувременно Галин Петров се свързал с бащата на Семов – Петър Семов по телефона, за да му предаде условията за освобождаване на сина му.

Петров провел няколко разговора с Петър Семов, при които му поискал сумата от 40 000 евро. На възражението на П. Семов, че не може да събере такава сума, Петров му заявил, че трябва да я събере, тъй като синът му не е в добро състояние. Уплашен за живота на детето си, Петър Семов се съгласил да плати исканата сума. Уговорили се относно мястото и начина на предаване на парите и връщане на детето. Петров отново заплашил Петър Семов, че ако бъде хванат човекът, който ще вземе парите, няма да си види детето.

Независимо от това, бащата решил да сигнализира полицията за разкриване на извършителите. За целта по съответния ред, от компетентния орган било разрешено подслушване на домашния му телефон.

Около 00,20 часа на 30.05.2012г. бащата отишъл на мястото и оставил парите, както му било наредено.

Изготвен иззвие

13.07.2013

У.И.

Междувременно група от специализирано звено към МВР предприело осъществяването на действия за наблюдение на мястото и обектите около него. При извършените мероприятия, на местопрестъплението бил заловен Галин Петров, у когото била открита и по – голямата част от описаните преди това пари, иззети от него с протокол за обиск, който бил внесен в районния съд на 02.06.2012г. за одобрение и на същата дата съдът одобрил извършеното действие.

Около 3,00 ч. в нощта на предаването на парите, детето било докарано в близост до дома си и освободено.

По време на досъдебното производство по отношение на Галин Петров била взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Заедно с внесения в съда обвинителен акт, Петров подал молба за изменение на мярката му за неотклонение в по- лека.

При започване на съдебното производство били предявени граждански иски срещу извършителите.

Към момента на извършване на престъплението Галин Петров, Александър Александров и Стоян Петков били с чисто съдебно минало.

ВЪПРОСИ:

- 1.Каква е правната квалификация на извършеното от Галин Петров, Александър Александров и Стоян Петков, изгответе диспозитив на присъдата.
2. Има ли пострадали лица и право на какво обезщетение имат те.
- 3.В какъв срок и по кой ред следва да бъде разгледана молбата на Петров за изменение на МНО.
- 4.Годно доказателствено средство ли е одобрения от районния съд протокол за извършения обиск на Галин Петров.
5. Може ли и при какви условия ще бъде допуснато съкратено съдебно производство по чл.371 т.2 от НПК.

КАЗУС №10

Васил Василев Василев е осъждан за престъпление по чл.280, ал.2, т.4, вр. ал.1, вр. чл.63, ал. 1, т. 3 от НК.С постановената по НОХД № 555/2002г. присъда, влязла в законна сила на 02.10.2003г., Старозагорският окръжен съд му е наложил наказание лишаване от свобода от една година и шест месеца, изпълнението на което било отложено за срок от три години.

През лятото на 2006 г., Василев превозвал срещу заплащане пътници с личния си автомобил от гр. Нова Загора до гр. Стара Загора. На автогарата в гр. Стара Загора тръгнал да търси хора, които да пътуват с него по обратния маршрут. Там се запознал с Петър Петров Петров, който искал да пътува до гр. Хасково, като се договорили последният да му заплати толкова, колкото струва билета за автобуса. По време на пътуването Петров попитал Василев дали може да го преведе в Република Гърция, но не през граничен пункт, като му казал, че за това ще му плати. Василев се сетил, че братовчед му Атанас Димов Димов, на 17 години, знае път за нелегално преминаване към Гърция. Василев обещал да разговаря с братовчед си и да осъществи контакт помежду им.

Когато се прибрал в гр. Нова Загора, Василев споделил с братовчед си Димов, че е намерил човек, който иска да му се помогне да влезе в Гърция, като за услугата щял да си плати. Димов поискал телефонния номер на Петров за да се разберат, след което между двамата бил проведен телефонен разговор, като Димов поел ангажимент да осигури нелегално преминаване в Гърция, както на Петров, така и на хората, които той му намери.

През август 2006 г. тримата се срещнали в гр. Хасково, като Петров обяснил на Василев и Димов, че от превеждането на хора в Гърция, които имат забрана за напускане на Република България могат да бъдат спечелени добри пари. Василев и Димов се съгласили да участват в разработената от Петров схема. По поръчение на Петров - Василев и Димов трябвало да намират хора, желаещи да преминат нелегално границата с Република Гърция, а Петров да осигури транспортирането им във вътрешността на страната /Р. Гърция/. За всичко това всеки щял да получава определена сума, а Петров и пари за гориво. Тримата се разделели с уговорката, че при намиране на първите желаещи да преминат в Р. Гърция ще се чуят по телефона.

През на 14.09.2006 г. Петров се обадил на Димов и Василев, че има група от пет момичета от китайски произход, нелегално пребиваващи в Р. България, които желаели да преминат незаконно границата с Р. Гърция. Тримата се срещнали с групата в района на ж.п. гарата в гр. Горна Оряховица. Там ги чакал Ангел Ангелов, който инцидентно приел срещу възнаграждение да закара момичета до границата със собствения си микробус „Фолксваген Транспортер“. Момичетата се качили в микробуса и потеглили към град Хасково, от където трябвало да вземат още един желаещ да премине незаконно границата с Р. Гърция. На 15.09.2006г., около 02.00 часа, в районна на граничната полоса в с.Гега, общ. Петрич, управляваният от Ангелов лек автомобил бил спрян за рутинна полицейска проверка. Установило се, че пътуващите в автомобила момичета не разполагат с документи за самоличност. Ангелов и пътуващите с

Контролен лист

15.07.2013г. /1/

него момичета били задържани. При задържането бил извършен личен обиск на всеки един от задържаните, а превозното средство било щателно претърсено. За извършените процесуални действия били съставени протоколи, в които са описани намерените в лицата и автомобила веществени доказателства. Протоколът за процесуалните действия бил представен за одобрение в законоустановения срок. Съдията от първоинстанционния съд отказал да одобри обиска на Ангелов с мотиви, че присъствалите поемни лица не са били от същия пол.

~~Ангелов направил пълни самопризнания, като посочил, че е трябвало да преведе групата през границата с Република Гърция, през гориста местност, а превозът му бил възложен и заплатен от Петър Петров. При разпита си Ангелов е изложил, че познава само Петър Петров, тъй като контактувал единствено с него.~~

На 16.09.2006г., в крайпътно заведение близо до гр. Стара Загора, Василев, Петров и Димов се срещнали да уточнят в детайли как следва да процедурат преди и след преминаване на границата с Р. Гърция. Малко след 22.00 ч. на посочената дата тримата били задържани при специализирана полицейска акция. Установено е, че в хода на досъдебното производство срещу тримата задържани са използвани СРС. От тях станало ясно, че групата била добре структурирана, тъй като функциите на нейните участници са били ~~разпределени изключително точно. Наредданията в групата били давани от~~ Петров, като той лично следял за изпълнението на възложените задачи.

След приключването на досъдебното производство бил внесен ОА, като едновременно с него била внесена молба за изменение на мярката за неотклонение от Василев, който бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

ВЪПРОСИ:

1. Дайте правна квалификация на извършените престъпления. Произнесете се с диспозитив на съдебен акт.

2. Възможно ли е провеждане на съкратено съдебно следствие по чл. 371, т. 2 от НПК, по отношение на кои подсъдими и при какви условия. Възможно ли е, след като е направил признание на фактите по обстоятелствената част на обвинителния акт, подсъдимият да поиска събиране на нови доказателства.

3. Може ли делото да се реши със споразумение и при какви обстоятелства същото е допустимо.

4. Подлежи ли на отнемане в полза на държавата л.а. „Фолксваген Транспорт“? Аргументирайте се.

5. Годен ли е протоколът за извършения на Ангелов обиск да послужи като основание за образуване на досъдебно производство срещу него на основание чл. 212, ал. 2 НПК. Аргументирайте се.

6. По какъв ред и в какъв състав ще бъде разгледана молбата за изменение на мярката за неотклонение на Василев.

Казус № 4

На 15 юни 2010 г., Маринов по молба на Стоянов, се обадил на Иванов и му предложил да се срещнат същата вечер, пред дискотека „Фламинго” в гр.Б. Иванов се съгласил. В изпълнение на уговорката около 22.00 часа Маринов се отправил към дискотеката. В този момент, покрай него минал лек автомобил марка „БМВ” и спрял. От автомобила слезъл Стоянов и му предложил да се качи. Маринов се съгласил. Влизайки в автомобила видял, че в него били и Богданов и Младенов, които познавал. Младенов управлявал автомобила. След като се качил, Стоянов му взел мобилния телефон като предпазна мярка.

Пристигайки пред дискотеката, казали на Маринов да слезе от лекия автомобил и да изчака Иванов, а останалите трима се скрили в намиращата се в близост уличка. Около 22.10 часа пред дискотеката пристигнал Иванов с лекия си автомобил марка „Ауди”. След като слезъл от него бил заобиколен от Стоянов, Богданов и Младенов. Последните двама го хванали под мишниците и Стоянов им наредил да го отведат в тъмната уличка. Там и тримата започнали да му нанасят удари с крака в областта на ребрата и бъбреците. Младенов извадил нож и му задавал въпроси за кого работи – за кого разпространява наркотици. От своя страна Стоянов му нанесъл няколко удара с крак в областта на гръдния кош и стомаха. След това провел разговор по мобилния си телефон и пред дискотеката след няколко минути пристигнал джип „Мерцедес”, управляван от Петков. Богданов качил Иванов в него, въпреки съпротивата му. Стоянов седнал отпред в джипа, а Младенов до Иванов. Стоянов наредил на Петков да кара до хотел в града, където Иванов бил свален от джипа и качен от Младенов в една от стаите. Половин час след това в стаята влезли Стоянов и Богданов. Стоянов заявил, че те са хората, за които той ще работи, а именно ще разпространява наркотици, при което го ударил с юмрук в лицето. През цялата нощ Стоянов, Младенов и Богданов упражнявали физическо насилие върху Иванов – накарали го да се съблече гол, ритали го, карали го да прави лицеви опори, целейки по този начин да го убедят да работи за тях. На следващата сутрин Младенов го откарал пред дискотеката, където се намирал лекия му автомобил. Обяснил му, че същия ден ще му се обади Богданов, за да се уговорят как да му предаде наркотика. Заплашил го да не съобщава на никого за случилото се, тъй като знаели къде живее майка му и приятелката му и ако ги обича, да

Контролен списък

13.07.2010

изпълнява това, което му наредят. Около 14.00 часа Богданов се обадил на Иванов по мобилния телефон, но последния не отговорил. След това получил от него съобщение – „Вдигни или ще стане лошо”. Притеснен за здравето си, Иванов се обадил. Уговорили се да се срещнат в 22.00 часа в района на гарата. В този час на място пристигнал Богданов. Иванов бил вече там. Богданов му обяснил, че носи два грама хероин, увит като топче, което следва да продаде и след продажбата да му даде сумата от 250 лева.

Два дни по-късно Иванов постъпил по спешност в болницата където му отстранили далака. От заключението на вещите лица по назначената съдебно медицинска експертиза било установено, че механизмът на причиняване на увреждането е чрез нанасяне на удари в областта на стомаха. Впоследствие Иванов, тъй като се страхувал за живота си, уведомил органите на полицията и на 10.07.2010 г. Стоянов, Богданов, Младенов и Петков били задържани.

След задържането им, на същата дата било извършено претърсване в домовете на Стоянов, Богданов, Младенов и Петков по реда на чл.161, ал.2 от НПК.

В дома на Стоянов били намерени и иззети 1 000 бр. патрони за пистолет „Макаров“, два броя картечни пистолети „Шипка“ и пушка помпа марка „Брауниг“. Съставеният протокол за претърсване и изземване бил внесен в съда на 13.07.2010 г. Съдът отказал да го одобри. На Стоянов не било издавано разрешение за държане на оръжията.

Назначената балистична експертиза установила, че иззетите боеприпаси и огнестрелни оръжия са годни за употреба.

След внасяне на обвинителния акт в съда, Иванов с молба предявил граждански иск за причинените му неимуществени вреди, като направил искане да бъде конституиран като граждански ищец и частен обвинител. Съдът приел за съвместно разглеждане с наказателния процес предявения граждански иск от Иванов и го конституирал като граждански ищец и частен обвинител.

В хода на делото, преди приключване на съдебното следствие пред първата инстанция, Иванов починал от инфаркт .

ВЪПРОСИ:

1. Посочете правната квалификация на извършеното от Стоянов, Богданов, Петков и Младенов, като изготвите диспозитив на присъдата.
2. Допустимо ли е сключване на споразумение от страна на Младенов, Богданов и Петков по смисъла на закона. Какви обстоятелства съдът преценява, за да го одобри.
3. Допустимо ли е сключване на споразумение при разглеждане на делото във въззивната инстанция.
4. Може ли съпругата и братът на Иванов да встъпят в правата му на граждански ищец и частен обвинител, след като той е починал.
5. Подлежи ли на обжалване определението на съда, ако откаже да приеме за съвместно разглеждане в наказателния процес предявения граждански иск и да конституира пострадалия от престъплението като граждански ищец и частен обвинител в процеса.
6. Следвало ли е съдът да одобри протокола за претърсване в дома на Стоянов по реда на чл.161, ал.2 от НПК
7. След като съдът е отказал да одобри протокола за претърсването и изземването в дома на Стоянов, може ли първоинстанционния съд и по какъв начин да приобщи иззетите веществени доказателства – 1000 бр. патрона за пистолет „Макаров“ и огнестрелните оръжия.